

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.
A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:
Rózsa tér, Kardos-ház, 16. sz. alatt.
Ide intéendő a lap szellemi részét illető minden közlemény. Kéziratok levelek vissza nem adatnak. Bérmentetlen levelek csak ísmert kezektől fogadtnak el.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt. — Félévre 5 frt. — Negyedévre 2 frt 50 kr. — Egy hóra 1 frt.
HIRDETÉSI DIJ:
Ot-hasabos polttör egyzeri bejuttatásért 5 kr. — Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr. — Nyittdíj 4 hasabos polttörért 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:
Kutasi Imre könyvnyomdája, Főplaccz, Sz. Nagy Károly-ház.
Ide küldendő a lap anyagi részét illető minden közlemény egyúttal az előfizetési pénzek, a kiadás körüli panaszok és ahirdetmények.

A hivatalnokok és az ellenzék.

(—z.) Mosolyogni kell az embernek, mikor azt látja, mily kortesfogáshoz folyamodik a szélbal akkor, mikor a kisebb hivatalnokok sorsát kezébe veszi s Mocsáry Lajos fertálymagnás által törvényjavaslatot terjeszt a ház elé, hogy a kisebb hivatalnokok sorsa javitassék. Mert hogy ebben az egész szineskedésben semmi humanitás és semmi hazafiság nincs, hanem csak kortesfogás és mézes madzag, azt ime bebizonyítjuk:

Hát először is, a mely párt a kormánytól minden költség megszavazást megtagad, az a párt illetlenséget követ el, ha ugyanazon kormányhoz oly kivánsággal fordul, mely a kiadásokat a már meglevő kiadásokon felül szaporítsa, azért, hogy ez a párt magának a kisebb hivatalnokok rokon-szenvét megnyerje. — Nem mondjuk azért, hogy a kormány e kivánság teljesítését tagadja meg, sőt hisszük, hogy meg fogja tenni, ha megteheti, — hanem az már mégis furcsa valami, hogy ez a párt leteszi a kérvényt az asztalra, és rögtön rá, nem szavazza meg a költségvetést. Valóságos nemtelenség! Kétszínű hízlegés: egy oldalról az adófizetőnek, hogy ime nézd, nem szavaztam meg a terhedet; más oldalról a kis hivatalnoknak, hogy ime nézd, a te kedvedért adóemelést követelek! — Nos? Mert hát mit mást, ha abból az adóból a mi eddig van, a fizetésemelés ki nem telik?

De hát van nekik egy fogásuk itt is, még pedig az, hogy: a nagyobb hivatalnokot kell kevesbiteni. — Csakhogy ez is pusztá hízlegés, mert ha a nagy hivatalnokok szavazata több volna, mint a kisebb hivatalnokoké, akkor a nagyobb hivatalnokokat pártolnák a kisebbek ellen. Mert hogy a nagyobb hivatalnokot leszállítani lehetne, ez oly kivánság, hogy ember, ki a dologhoz ért, komolyan nem is vehet, mert ha ez lehetséges volna, akkor bizonyosan volna rá példa a világon, holott erre a világon példa nincs. Mert először is, ha nem volna előléptetés, akkor nem volna inger és ösztönzés, másodsor pedig az a magasabb hivatalnok oly helyet tölt be, mely sokkal nagyobb felelősséggel jár, a mely állás intező és felügyelői pont a kisebb hivatalok felett, s a mely állásokra ren-

sen azok léptetnek elő, kik képesség, szorgalom és megbízhatóság dolgában magukat leginkább kiütették; holott mind-ezt nem tenné senki, ha tudná, hogy nem jár jutalommal. A magasabb hivatalok eltörlése tehát oly képtelenség, a melyet semmi másból, csakis kortesfogásból lehet kivánni.

Be meg ki is ne tudná azt, hogy a szélbal eljárása a hivatalnokokkal szemben csupa tiszta ravaszkodás, mert hát nem a szélbal vádolja-e a kormányt legjobban, hogy az embereket hivatalok által kenye-rezi le, s míg az ő hivatalnoki prole-tariusaival szemben, kik a hivatalból vagy kicseppentek vagy kvalifikálatlanok, — hivatal szaporítást ígér, a kormánytól meg azt kívánna, hogy a létező hivatalnokokat csapja el. Még azokat is, kiknek nevében Mocsáry Lajos a patronus szerepét játssza. Mert ugyan ugyan! Ha megtakarításról beszél az ellenzék, mi mással tud előállni, mint a hivatalnokok sokaságával, ugy anynyira, hogy az ország lakosságának nem hivatalnok része a hivatal viselő rész ellen már egészen fel van ingerelve s ingyen élő csoportnak nevezi, mely csak azért van, hogy szavazatával a kormányt támogassa: s ki másé itt az érdem, mint az ellenzéké? Nem csufondáros és intrikus szerepe most már ez? Pártolni a hivatalnokokat a kormányval szemben, de ingyen élőknek nyilvánítani a közönséggel szemben. . . . Tesz ilyesmit öszinte magyar ember, kinek politikája önmagától hódít és semmiféle ravasz-ságot nem igényel? . . .

Pedig hát szegény hivatalnokok! Hát valóban mostoha gyermekei ők az ország-nak, hogy ilyen ide-oda dobhat kortes-eszköz gyanánt akarják őket felhasználni, más oldalról pedig mint haszontalan ingyen-élőket mutatják be a közönségnek!

Mert hát kicsoda? Micsoda? Miféle ember az a hivatalnok? Nem ugyanazon hazának gyermeke-e, melynek egyik fia ez, a másik az, és miféle politika vagy hazafiság, egyik testvért a másik ellen ingerelni? Mert hát az lenne a kormány szér-től helyes eljárás: hogy míg a vagyonos, de tanulatlanabb elemet védi, a másikat, a vagyontalan, de tanultabbat veszni hagyja?

Nem uraim! Nem az a kormány feladata, hogy minél kevesebb legyen a hiva-

tal, hanem az, hogy minden ember éljen! Hogy az osztályok az egymás érdekében össze működjenek, s hogy a hivatalnok oda hasson, hogy a haza azon polgárainak, kiknek adózásából ő fizetetik, azt a hasznót, a mennyibe kerül, meghozza. Hogy gazda, iparos, kereskedő stb. helyett elvégezze azt a munkát, a mihez az nem ért, vagy a mire nem ér rá. Nem tudom ugyan így könny nélkül, hogy az ország 17 milliónyi lakosára hány hivatalnok esik, de azt hiszem, minden hivatalnokra esik egy jó eszmő olyan ember, kiért neki dolgozni kell, s ki helyett az állam érdekében szükséges munkákat elvégzi. Így általánosságban tekintve az a hivatalnoki sereg soknak látszik, ámde tessék oda állni minden egyes háttához, mikor működik, hát ki fog tűnni, hogy minden egyesnek meg van ott a maga dolga, a mely dolog ha el nem végeztenék, hát jobban megéreznék az állam polgárai az innen eredő kárt, mint az adónak azon részét, melybe nekik ez a hivatalnoki kar kerül.

Aztán meg mind családapák azok, s olyanok, kiknek neveltetésére, önnömaguk-tól megtagadva, sokat költöttek a szülék, s nem egy vált aztán szülőnek gyámolává. Sokat tanultak, sokat izzadtak azok kérem, míg oda jutottak, és sok gyermeknek kell az a kenyér, melyet ők szorgalmukkal és munkájukkal kiérdemelnek.

Hát a mint hogy nem áll az ellenzék azon állítása, hogy a közbirtolesságot az adó teszi tönkre, épen ugy nem áll az a másik: hogy azért szegény az ország, mert a hazának vagyontalan, de tanult gyermekei is megélnék! Mert higgyék el, csak az a nemzeti család boldog, hol minden családtagnak meg van azon kenyere, a melyért megdolgozik s egyik nem akarja elvenni a másiktól azért, hogy ő nagyobb haraphasson!

A delegatiók ülésesei.

A magyar delegatio.

Tegnapelőtt délután tartá első ülését a magyar delegatio Bécsben Haynald bibornok elnöke alatt, melyen a magyar kormány részéről jelen voltak Tiszta Kálmán miniszterelnök Szapary Gyula gróf pénzügy-miniszter és Orszay Bela báró. A közös hadügyminisztert Papay Sándor vezérkari őrnagy képviselte.
Haynald Lajos megnyitó beszédében

Lesz-e hát már egyszer sötét. A türelmetlen Percival azt hitte: soha, egyszer ki mert lépni; e merészségért azt nyerte jutalmul hogy a hosszú kabátos és vörös szakállas embert a parton állni s valakivel beszélt, látta Percival erre a folyó mentiben tovább húzódott mert talán már tovább el nem takarja a bokor. Nem hitte ugyan hogy meglátja azt az ember, ki reá nézve veszélyes volt háttal állt hozzá, a másik arczal volt ugyan felé fordulva de az Pike volt.

IX. FEJEZET.

Tálalva van.

És napon Hartledonban hét órára rendeztetett az ebéd. Dr. Ashton később érkezett valami ügyben tartóztatott, mert mint lelkes nem rendelkezhetett szabadon idejével. Neje otthon maradt csak Anna s Arthur kísérték. Beléptek pár mentegető szó lebegett ajkain de feleslegesnek tartá kimondani, miután se lord Hartledon se öcsese még jelen nem volt.

Hartledon s a fiatal Carteret még mind ez ideig nem jöttek meg, mondá az özeveg dühösen, mert neki egy jó ebéd minde-nem felett állt s nem volt nagyobb bosszúsága mint arra várni. — S ha meg jönnek is, bele telik egy félóra míg átöltöznek.

Engedelmet grófné ők megjötték. — Veté oda Dawkes kapitány. Epen akkor lépett szobájába Carteret, midőn én az enyémet elhagytam.

Ideje is, dörmögött a grófné. Öt per-czel előbb kérdém Hartledon szolgáját, de azt mondá, még nem érkeztek meg.

Ki nyert, — kérdé Mande a kapi-tányt.

hangsúlyozza, hogy előre nem látott esemé-nyek, előre nem látott újabb működésre kény-szeritenek. A monarchia délyugoti részében és a vele határos okkupált tartományokban lázongó mozgalmak merülven fel, ezek oly intézkedéseket és oly költségkeskedéseket tettek szükségessé, melyeket alkotmányserien csak a monarchia mindkét országgyűlése dele-gációjának hozzájárulásával lehet megtenni. Felseges urunknak fejedelmi gondossága és kormányainak alkotmányhűsége felhivtak tehát minket, hogy tisztunket teljesítsük és mi en-gedelmeskedve a fejedelmi felszólításnak meg-jelentünk, hogy tegyük azt, a mit ily körül-mények közt kötelességünknek ismerünk. Komoly megfontolással fogunk eljárni feladatunk megoldásában, mert ismerjük honunk közgaz-közgazdasági állapotát, érezzük minden újabb tehernek nyomását voltát, de egyszermind félre nem ismerhetjük a helyzet követelmé-nyeit.

Szlav József közös pénzügyminiszter a monarchia déli részében és az okkupált tar-tományokban kitört mozgalmak gyors és sike-res elnyomására szükséges hadikészületek és intézkedések költségeire (8 millió forint, mely-ből mi ránk 2 millió 352 ezer forint esik) vonatkozó előterjesztést nyújtja be, azon kérés-sel, hogy az előkészítés végett az albizottság-hoz utasítsassék. Tiszta Lajos indítványozza, hogy ha a négyes albizottság szükségesnek találná a javaslatot a hadügyi albizottsághoz utasítsa. Az indítvány elfogadotván, elnök a négyes albizottságot a nyilvános ülés után ér-tekezletre hívja össze. — Ezzel az ülés vé-gét ért.

A négyes albizottságnak ülés után Tiszta Lajos elnöke alatt tartott értekezle-tén a közös miniszterium előterjesztése jelen-tésté el végett Baross Gábor előadónak adatott ki: az albizottság erre azt határozta el, hogy tárgyalását a kedden tartandó ülésen kezdje meg.

Az osztrák delegatio.

Az osztrák delegatio 28-án tartott első ülését Schmerling elnök nyitotta meg. A megnyitó beszéd után Kálnoky gróf külügyer előterjeszté a katonai rendszabályokra két és 8 millióra rugó rendkívüli szükséglet-ről szóló javaslatot, mely első olvasás után ki-adatott a költségvetési bizottságnak.

A pénzügyi bizottság előadójával Rusz vá-lasztatott, kinek kérdésére a hadügyminiszter kijelenté, hogy az esetetek és megsebesültek névsorát, tüstént a táviról jelentések megér-kezése után közzé fogják tenni.

Hep! Hep!

II. czikk.

A nemesen érző és nemesen gondolkodó ember, ha rá mosolyg a szerencse csillaga, nem éri be saját boldogságával, de boldognak

— Carteret nem, mint hiszem, felelt Anna nevetve. — Ugy dörmögött mintegy medve s azt mondá hogy a verseny nem tartatott meg Hartledon csak felültette.

— Mit velt ezzel?
— Az ég tudja.
— Reményem Hartledon feldönté, vágott közbe a grófné szeretetreméltólag. Jót tenne a fiunak egy kis hideg fürdő, tulságos heves.

Még mások is vártak. A grófné virágos vörös selyem ruhájában jött ment; de azért ő késedelmeztek még se jöttek. Lady Mande még mindig durczusan de igen szépen nézett s ki a nap hőselével beszélgetett.

Kék selyem ruhája volt, fején kek virággal. Anna daczára Hartledon vereségének hű ma-radt színéhez nehéz fehér selyembe öltözött, eleven vörös virágokkal diszítve. Szép arca vissza nyerte vidámságát; szemei örömtől ra-gyogtak. Dr. Ashton t. i. pár szót ejtett mi-ből Percival bocsánatát reményelte Percival volt az első ki megjelent, a grófné ki ez alatt már örült lett dühében rögtön rá rohant mi-ért várta őt oly soká az ebéddel.

Percival azt felelte, hogy elment s későn érkezett vissza. A mi a várást illeti ugy hiszi Hartledon oka mert nem biheti, hogy ő reá vár-nának. Igen mogorván beszélt mintha saját magával s az egész világgal elégedetlen volna. Anna, kihez menekült, bajos mosolylyal fo-gadta s halkán ezt sugá.

— A nap ismét kistűhet Percival
— Azt remélni is kell, — felelt amaz komoran. — Most elég sötét van.

— Mi történt arczoddal?
— Arczommal? Semmi, a mennyire tudom.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Elster balgasága.

Angol regény.

Irta: Mrs. Wood Henry.

Fordította: T. M.-né.

ELSŐ KÖTET.

VIII. FEJEZET.

A verseny.

(Folytatás.)

— Esztelenség, — mondá meglehetősen felizgatva. — Az ítélet még nem mondottott ki s nem tunek agyon ha haza kísérlek. Ma-radj itt ha akarod, de ha mégysz elkísérlek.

Hartledonban e napon hét órára volt az ebéd kintzve, azért most Annának mennie kellett, ha kellő időben akart vissza jönni, el is indultak. Anna közlé Percivalt mint előbb neki Hartledon mondott. Percival megbánta tettét szive melyéből. Ha e perczben bátyjával találkozik kezét szorit bocsánatot kér tőle.

Azonban bátyja helyett mással találkozott Dr. Ashtonnal ki Annáért jött. Percival most feleslegessé vált, s nem szólítottott fel a to-vábbi kíséretre. Nehány hideg szót váltottak egymással s Elster az erdőn keresztül az or-szágutra tartott, hogy ez oldalról kerül vissza Hartledonba. Talán eleget állt ma puha gyep-en, azért most kemény kőre lépd.

Epen a kapun skart belépni, és a szor-galmas Capper asszonyt, ki a nyitott ablaknál állt önyökig szappan habba, köszönté midőn

ohajtán látni az egész világot, átölelni szeretné az összes emberiséget, osztozni akarna mindenkiel, részeseit mindenki boldogságában. A keményszívű kaján önző, ha vállaltait siker kísér, vágyai teljesülnek, sőt diadala nagyobb, és teljesebb, mint a minót álmodni merészt, nem fér meg tőle a világ és nem fér meg ő a világtól. Kiköt mindenkiel, bánt mindenkit; vág, rug, harap mindenfelé s a kihez nem fér, arra fogat vicorgatja.

Mi egységre áll, áll az egész népekről is. Szép magyar hazánk vajmi kevés derült napot látott még; nagy s nehéz harcok, súlyos küzdelmek, lemondás, türes és szenvedés voltak osztályrésze, de ha eltévedt ide is egy sugara boldogság, az egyetértés napjának, a magyar akkor nem tudta élvezni egyedül szerencsét; kellett neki valaki, kit megörvendeztessen, kit boldogítson, vagy legalább valami ellenség, kivel jót tegyen. Hűtlenséget ő ilyenkor meg nem törölt, sérelmekről megfeledkezett.

A bekötött szabadult hős magyar nem zuzta szét az armánykodó, mihaszna törpeket, kik testén elősködtek és szükség idejében elhagyták, ellene fordultak és beköt kövacsolni segítették, nem taposta szét őket, de kezesli nyújtotta nekik nagylelkűen. Hogy boldogítsa, megosztotta jogait és szabadságát egy jog és szabadság nélküli osztályal; felemelt magához hatszáz ezer embert, kiket a legdrágábbal, házával ajándékozott meg.

A német fegyverek győzelmei tulszárnyalták a legvérmesebb, legvakmerőbb reményeket; a diadalnál nagyobb csak — a haszon volt, mit a német belőle húzott. Oly nagy „gründlichkeit“-ot a győzelem kiaknázásában még nem látott sem várt volna az ember: Világnehallotta összegek, viruló tartományok, egyesített birodalom, császári korona, első hely a világ államai között; ezek lettek eredményei a német győzelekeknek.

Hát e birodalom ily hallatlan sikerek után méltónak mutatná-e magát a szerencse emez önzőre? Aldást terjesztett-e és megelégedést? Bekét és boldogságot-e?

Kérdezzük meg a kisebb államoktól. Kérdezzük meg a katolikusoktól, kérdezzük meg a demokratáktól, a munkásoktól, kérdezzük meg a zsidóktól és végre kérdezzük meg az egyenlőség, az alkotmányosság, a szabadság igaz barátaitól és a válasz bizonyára nem fog becsületére válni a világ leghatalmasabb birodalmának.

Kikötött a felekezetekkel, osztályokkal, pártokkal, agyarkodott egyesekkel és családokkal, perel és civakodik most saját magával. Bajt és jajt terjeszt maga körül, zavar és szerencsétlenség jelölik lépteit.

Nincsen pont, — hogy Gladstone szavaival éljek — nincsen pont, melyre utalva, azt mondhatnók: itt aldást terjesztett. Keresve keres harapni való tárgyat, mert harapnia kell, mert német, mert felvitte Isten a dolgát. Hogy harapott a zsidók után is, azon még nem is csodálkozunk; régén és általános ismert dolog, hogy a zsidókban jó harapás esik.

Itt keresendők valódi okai a németországi zsidófalásnak, mit a német olyan szépen antisemitizmusként keresztelt, itt egyedül és nem a zsidókban. Mert igaz ugyan, hogy a zsidók, és nem csak a német zsidók, Semtől, Noé kedvenc fiaitól származnak; de én Istentem, hisz ez nem olyan nagy szerencsétlenség, és nem is lehetnek róla szegények!

A vád, hogy a zsidó férfiak fekete a szakálla, míg a zsidó asszonyok nem kék a szeme, — Henric egyik beszédében szemére hánytá ezt is a zsidóknak, (tény! — e vádat is — fájdalom — igaznak kell elismernünk; és ha vesélyeztetni is ezen körülmény a német birodalom egységét, de nem utasíthatjuk vissza.

Benneteket legalább
Tisztelességs bestiak
Maranak.
Bennüket szegények
Kutyák és sertések
Fálnak.

— Homlokod vörös, mintha ütés vagy könnyű sérülés érte volna.

Percival kezével érinté homlokát, de úgy, mintha nem tudná, mit tesz.

— Csak mosdás közben éreztem e karczolat. Akkor történt, midőn a fához surlódtam, — felett gondolkodva.

— Hogy történt az?

— A sötétben gyorsan haladva, egy utamban álló faagra nem figyeltem. Nem tesz semmit, Anna, a vörösség majd elmúlik.

Carteret belépett, épen oly lehangoltan nézett ki, mint Percival. Versenyroli kérdésekkel rohanták meg, de a grófné hangja felülmúlta mindegyikét.

— Most kell jönni uram! Hol van lord Hartledon?

— Szobájában, mint hiszem. Hartledon el se jött, — mondá ingerülten, tőle elfordulva. En folyást tovább eveztem, eltele örömmel, hogy mily szépen megverem, s leusztam, isten tudja meddig. Bizonyosan volt egy mérföld.

— Miért ment ön túl a csolnokon a kizűzött percznél tovább?

— A csolnak nem volt ott; valószínűleg egy ostoba szolga mindjárt az első verseny után elvitte s én, mint az örült, tovább eveztem, mindig hátra nézve. Egyszer eszembe ötlött, mily nagy távolságra jöttem el, erre megfordultam s vártam. Es így meg ki tudja, meddig várhattam volna, — mondá hevületen, — mert Hartledon még mindig nem jött.

— Ez esetben bizonyosan karja rozszabult lett, — szót kapitány Dawkes.

— Ezt mindjárt gondoltam.

— Hogy nem javult, én is hiszem, mert

Heine ezen satiraja jut eszünkbe a vághányszor figyelmünk a németországi zsidóktól az oroszországiak felé fordul. Milyen jól illik e vers a muszka zsidók jelenlegi helyzetére német hitsorsosaik viszontagságikkal szemben Szegény emberek! mennyire irigyelhetik a német zsidóság állapotát! Igaz ugyan, hogy gyűlölik és hogy izgatnak ellenük Németországban is, hogy betörtek ott is hébe-hóba a zsidók alakait és fejét, de mit jelent mindez azon hajmeresztő, kegyetlen, vad rombolásokhoz képest, melyek Muszkaországban egy év óta napirenden vannak?

Miveletlen, durva tömegek felkorbácsol szenvedélye a védtelen zsidók ellen lett irányítva, és a hatalmasak csak arról gondoskodnak, hogy a pusztító áramlat valahogy irányt ne változtasson.

Hogy mit jelent az, kivéve lemmi csakálati ösztönét követő, nekivadult, mert uszított tömegeknek, kivéve lemmi irgalmatlanul, védtelenül dühös fenevadaknak, kik tudják, hogy áldozataik még nem is védelmezhetik magokat, kik tudják, hogy reagok nem büntetés, de kitüntetés vár; hogy mit jelent ez, tudni fogjátok ti, kik dühöngeni látjátok a vad oláh, a felelmes rázótt, kik elpusztítottak látottak vagyontokat, tüzhelyeket vad örömkialások, szilaj ujjongások közt, kik zemeikkel látottak kedveseitek szörnű, lassu kinhalását, és a szörnű kinhalását még iszonyuabbakat is.

Hogy hányan estek már áldozatul a bosszúlt haramiák vérszomjának, hányan, állati vágyának, hányan lettek nyomorekókká és hányan koldusokká azt egyharman megtdni nem fogjuk; talán soha. Az orosz irányítók körök nem szeretik, ha Europa tudomást nyer arról, mennyire embertelen és gyáva eszközökhez nyultak, hogy megnyerjek azon elemeket, melyek elebb-utóbb rettenetes itéletet fognak tartani ökfölött és elsöprik majd a földszínéről. Csiklandozták e vad és nyers elemek legalacsonyabb vágyait és prédaul kiszolgáltatták nekik a zsidókat.

Ily áron szerzik meg a „szabadítók“ a tömegek kegyet bizonyos eshetőség számára! És ezen hazug, elvetemedt semmi gonoszságtól vissza nem riadó képmutatók Európa színe előtt az ártatlant játszák, ki miről sem tehet, és ha az általok szervezett zsidóellenes kitérések nagyobb, Európával összekötésben álló városokban történnek, szemtelen szenteskedéssel felháborodnak a hallatlan szörnűségeken; össze is fogdosztatják a fosztogatókat és insceniroznak Europa kedvéért egy komédiát a törvényesároknakban. De nem tudja meg Európa soha, vagy csak nagyon ritka esetekben, hogy mik történnek a rengeteg birodalom távolabbi eső kisebb városaiban.

Hogy mik történhetnek ottan honnan hír sem jön, hova idegen sem mehet, arról fogalmat ad az All. Isr. Univ. egy követének jelentése kinek sikerült elete koczkázásával, ezer veszelly és akadály legyőzése után meglatogatni Oroszországnak Európa szemeitől távolabbi eső néhány városait.

Akárhol járt, csak szivszaggató inséget és nyomort talált: Még rövid idő előtt vagyoson, — boldog családok kívánna k t a z i t v a t a t e b e, k i t é v e f a g y n a k és jégnek: lakhelyek hamuvá váltak, vagyoson szétosztva a rablók közt vagy megsemmisítve. Ezren meg ezren mezőségeken, szabad ég alatt táboroznak, zsákmánya az elem, a vadállatok és a még vadabb emberek dühének. Hányan vesznek el ehen, hányan fagyaltal s óh, hányan vesznek el a gyilkosok baltái által?

Es ezren nyomorultakna — a követ 100 ezerre teszi a koldusbotra került orosz zsidók számát — nem szabadt ott hagyóniok átkozott hazájukat; a mert hisz hirdetől volnának az orosz „szabadítók“ rafinirozott, ördögi kegyetlenségének, és a világrész megtdna, mit tarthat a csarizmus szabadító és a civilizatori hivatásáról.

A mit a követ még tovább elbeszél, az iszonyatos, az vérfagyasztó.

én mindjárt elébe vágtam s a tér mindig nőtt köztünk, — viszoná Carteret minden szónál, jobban boszankodva. — Hartledon tudta a helyet, hol a csolnak állt, én pedig nem; ő bizonynal ott megfordult s visszatért. Szegény, ha ezt az előnyt felhasználva, magát nyertesnek állítná.

— Hartledon soha nem használt fel így féle előnyt, — mondá Percival hangosan s háttározottan. — Attól te ne félj Carteret. Valószínűleg nem bír tovább evezni.

— Azon esetben szólhatott volna nekem s nem pedig tovább menni hagyni. Semmit sem hallottam felőle, midőn visszatöttem, úgy hiszem, haza sietett s rozsz karja és lábával szobájába vonult.

— Utána nézek, mit csinált ott, — mondá Percival s kiment, de csakhamar visszatért. A grófné tömpe orrát várakozással nyújtá eléje.

— Mindnyájan tévedünk, — volt Percival válasza. — Hartledon még nem tért vissza. Szolgája szobájában várja.

— Micsoda történetet mesélt tehát ön?

— rivallgott a grófné a fiatal Carteretre, mert ehessége dühössé tette.

— Jóságos ég, nem szükség önnek úgy ráam támadni, — viszoná amaz.

— En nem meséltem történetet. En azt mondám, hogy Hartledon hagyott menni, de maga nem jött; ha ez nem így van, akkor Dawkes csolnakját egészen elnyelem.

— Ön azt mondá, hogy a gróf szobájában van. Ön tudja, hogy ezt mondta.

— En azt mondám, úgy hiszem. Rend szerint szobájába vonul ez ember délelőtt, hogy átöltözzék, — tevé hozzá Carteret, min-

A kitaszítottak közt számos a megörült asszony. Azon anyák, kik látták, mint dobják tüzbe csecsemőiket a kannibálok, mint loccsan szét gyermekeik agyveleje, a gyilkosok útése alatt, anyák, kik ilyet láttak, azok lelkeben nem derül soha, örök éjjel hálózza be azok szellemét Voltak, kik kétségbeesetten vetették magukat a gyilkosokra, azok ép oly irgalmatlanul vagdaltattak szét, mint azok, kik terden csuszva kegyelemért esengtek: nem volt mekkülés, csak a futásban.

Van-e emberi szív, mely meg nem retten, van-e érző kebel, mely el nem szorul ennyi nyomor, ennyi szerencsétlenség hallatára? Van-e ember, ki e megrázó jelenetek előtt meg ne felejtkeznek saját bajairól — és ha tenger nagyságúnak is — szentelve egy sóhajt, egy könnyet az ártatlanul szenvedőknek, vagy ingerülten átkot ne mondana a vérengző zsarnokokra? Van-e magyar ember széles e házában, ki a nyomorultak vallása után kérdezne? és megtudva, hogy zsidó, elég nemtelen volna azt mondani: mit törődöm vele?

E hazában nem tagadták meg soha az elnyomottaktól a meleg szívből fakadó részvét és az elnyomó előtt nem titkolták el soha az ép oly szívből jövő gyűlöletet.

A nagyszerű mozgalom, mely egész Angliában megindult, előre nem látott mérvet öltött. Ma már nincs Angolországban templom, iskola, hatóság vagy testület, melyben ne agítálnának a szerencsétlen üldözöttek mellett, melyben ne tüntetnének a szívtelen üldözések ellen. Es e nagy-lelkű és hatalmas nemzet ily erőteljes felszólalása az emberszeretet szolgálataiban nem fog mely benyomás nélkül elhangzani. A fenevad, mely barlangjába futva fut, ha észre veszi, hogy látják véres száját, ha rákiáltanak erős, határozott hanggal, elereszti prédáját és meghunyászkodik. Vajha elérné célját a nagy emberbarát, ki e mozgalom megindítója volt! (a yorki érsek, főpap a szó legnemesebb értelmében) és eredményezné fárdatatlan működése az üldözöttek sorsán való könnyítést, mi maga után vonhatná a teljes egyenjogósítást, mi Oroszországban természetesen meg nem igen sokat mond.

Weinstein Miksa.

A lázadásról.

(Hivatalos értesítések.)

A szerajevói országos főparancsnokságtól jan. 27-diki kelettel a következő jelentés érkezett: Január 23-án egy Kalinovicsból elindult század katona Krajselicsztól délre, 150 lázadó által megszállott sánccokra bukkant. Rövid, vesztesség nélküli harc után a lázadók délnyugati irányban visszavonultak. Január 23-ról 24-re a felkelők Kalinovics irányában nyonultak elő, melynek csekély számú helyőrsége, tekintettel az ellenfél túlnyomó erejére (állítólag 700 ember) hajnal felé Foca irányában elvonult. A lázadók Bisztriczáig követték a csapatot, a nélkül, hogy megtámadták volna. Január 25-én az a hír érkezett, hogy a felkelők Ranjen-Kulát akarták megszállani, hogy Goradzát Szerajevótól elvájják. A megfelelő intézkedések megtétték.

Ugyanazon a napon jelentették, hogy 500 főkelő Paonce környékén a Drina folyón kompkokat akar építeni, hogy a Drina jobb partjára juthasson és Focást fenyegethesse. Azok a felkelők, kik január 16-ika óta Illok és Konjicsa közt garázdalkodtak, január 23-án Kulából lövöldöztek a Vrabacs hegyre kémszemlére kirendelt őrhátra. Egy katona, mint már jelentve volt, megsebesült. Január 23-án megszakadt a táviró összeköttetés Konjicsa és Jablanicsa közt; az összeköttetést azonban csakhamar helyreállították. Este körülbelül 150 felkelő Konjicsa irányában akart előnyomulni; csapataink azonban visszaverték őket. Január 24-én Lug környékén, Jablaviczétől keletre felkelőket pillantottak meg, kik őrhátra közeledtélre, harc nélkül, Reacsica felé elvonultak.

dig készen az öreg grófnéval — szóvitába elegyedni.

— Ön mondá, hogy már megjött, — fordult arra Dawkeshez a porlekedő vén asszony.

— Ön látta mindkettőt szobájában menni, hiszen úgy mondta. Mit; úgy volt, vagy nem?

— En Carteretet láttam s abból következtettem, hogy a gróf szintén megjött, — viszoná Dawkes alig elfojtható nevetéssel. — Nagyon sajnálom, hogy a grófnét tévuttra vezettem. Alkalmasint itt valahol közel lesz a lord.

— Miért nem mutatja akkor magát? — dühösködött a grófné. — Szép dolog egy csoport embert az ébédél várakoztatni. Majd megmondom én neki. — Elster, nyisson ajtót s hívja be Hedget.

Percival csempetett. — Nem tért még vissza a lord? — kérdé a belépő.

— Nem.

— S az ebéd elromlik, ugy-e bár — Hedges? — rohant neki a grófné.

— Az állás által nem javult, méltóságos grófné.

— Nem. En élni fogok hatalmasmal s parancsot adok a felhordásra. Rögtön! hallja ön, Hedges? Ha Hartledon dörög, majd megfelelek én neki.

— De hová lehetett? — kérdé ismét Dawkes.

— En is szinte azon töröm a fejem, — jegyzé meg Percival. — Csak nincs a folyónál? az esetben Carteretnek látnia kellett volna.

Különös buskomoly érzés, miní valami rozsz sejtetem, lepte meg egyszerre dr. Ashtont.

Jan. 25-én este a lázadók a Kanjuacsától északra fekvő magaslatokat lepték el. A 9. sz. sorjalogezred hat százada visszaverte és a Vrabacs hegyen át egészen Borka nevű helységig üldözte őket; onnan a katonák harmincz örtüzet láttak, melyek Glaticero és Speta-Kulaza közti térségen lehettek. A hat század katona jan. 26-án tért vissza Konjicsába. A vesztesség (Kreicsi főhadnagy és 5 ember megsebesült) már tegnap jelentve volt.

Ugyancsak hivatalos kimutatás nyomán az eddig sebesültek névsorából közöljük azokat melyek a magyar ezredekől valók.

A január 17-én a Bjela-Rudinán és a Planikán Koritótól délre történt harcban, melyet az elelmi szert szállított hadoszlop (egy fél zászlóalj) vívott, a 67. sz. Schmerling gyalogezred 1 századból elestek: Hultay András tizedes és Haas Tamás gyalogos; sulyosan megsebesült: Kúrty József gyalogos; könnyen megsebesültek: Hajdu Károly őrmester és Boszak János gyalogos. Ugyanazon ezred 2. századában elesett: Wosznik János gyalogos; sulyosan megsebesült: Bursz a János gyalogos és könnyen megsebesült: Mata va János gyalogos.

A január 17-én a Trebinyecicza mellett vívott harcban a 67. sorjalogezred 4. századból elestek: Kis István tizedes, Kis zella János és Miskovics Lajos gyalogosok; könnyen megsebesült: Kondert Ferencz gyalogos; eltűnt Michok János gyalogos.

Színház.

Szombaton este „Boccaccio“ adatott színházunkban, mely alkalommal ez idényben először volt alkalmunk alaposan iszkolázott hangot hallani. E hang tulajdonosa Prielle Kornélia kisasszony, ki első színi kísérletét Fiametta szerepét választotta.

A kisasszonyt — ki különben városunk szűlőtte is, — kedvező hírek előztek meg Aradról, hol édes anyjától nyervén az énekből kiképzetését, több hangversenyben sikerrel működött közre.

A kisasszony tegnapi fellépte siker tekintetében alig hagyott fenn kívánni valót. — E sikert első sorban azon iszolának köszönheti, melynek segélyével ugy az első felvonásbeli népszur romantico, a második felvonás levlé ariáját mint a harmadik felvonás duettjét szinpadunkon még nem tapasztalt érvényre juttatta. — A kisasszony igen kellemes, bár nem nagy terjedelmű magassopran és coloratur hanggal rendelkezik, mely további rendszeres fejlesztés mellett bizonyára meghozza gyümölcszeit.

A sűrű felhangzott tapsokat vegye buzdításul a jövőre és igyekezzék továbbra is megmaradni azon az uton mely biztosan céljához vezet.

A kisasszony határozott tehetségét azonban már ma is szívesen látnók általádon szinpadunkon, és szerződtetését lelkiismeretesen ajánlhatjuk különösen a mai primadonna — szük világban és pedig annál inkább mert hiszük hogy oly gondos mester vezetése alatt minő igazgatónk, — a kisasszony játék tekintetében is elérí majd azon fokot, melyre hivottagságánl fogva törekednie kell. Ohajtjuk hogy a kisasszonyt a jövő telen mint szinartulatunk rendes tagját üdvözölhessük viszont.

Érdekeljünk az érdekes vendég további fellépteit ele.

Az előadás különben is igen összefogó volt. A vendég mellett Némethné és tündki, ki Boccaccio szerepében szépen énekelte és játszott Zavodszky Terezi Scalzanét hirtelen vállalta el, egy eneke után megérdemlett tapsot aratott.

Közönség nagy számmal.

— Remélem, nem érte baj? — mondá hirtelen. — Hol váltak el önök Carteret ur?

— Ön többet kérdé, mint a mennyire felelni tudok, Ashton ur. Önnek látnia kellett — legalább — igaz, ön nem volt jelen; de a nézők láthatták, hogy én Hartledon még látköröbbe elhagytam; kevéssel azután én sem láthattam őt többé. A folyó ott kanyarodik s én azt hittem, hogy szorosau nyomomban van. Igen együgyű volnék azt nem gondolni, hogy talán a víz sodorhatja csolnakját.

— Hisz ön, hogy a malomnál elhaladt?

— A malomnál?

— Azon helyen, hol a folyó majdnem egy ágra szakad, mint egy kis kikötő. Ott van egy malom. Önnek látnia kellett.

— Igen, most emlékszem, láttam a malmot. Nos tovább?

— Thuhaladta azon helyet Hartledon?

— Isten tudja, de én nem! Már jóval előbb elvesztém szemem elől.

— A folyó ott igen sebes, — jegyzé meg Ashton. — Midőn Hartledon érte, hogy karja gyenge, valószínűleg kikötött a malomnál, de dagadt lába miatt azt el nem hagyhatta.

— Ugy lehasz bizonynal! — kiáltá Percival.

Erre elhagyta a termet s az étterembe mentek. Minden legkisebb tévova nélkül foglalta el a grófné a helyet az asztalfőn.

— Öcsém távollétében e helyet én foglalom el. Ashton ur lesz szíves a szemközti elfoglalni?

— Nem, grófné! ha lord Hartledon nincs is jelen, de Elster ur itt van.

(Folyt. köv.)

Vas-

hagyott o-

k o c s i s

Tud-

Csepreghy-

el, a töb-

hozza. H-

csak sejtj-

uj szinm-

szánva.

historia n-

lemmel. n-

A s-

zás János

ura 1489-

ka katon-

rencsese-

attól a p-

a gonosz

asztán va-

bántak el-

való pedi-

van a fel-

a koccsis-

egyszerre

él vissza-

mert azol-

kedvéért

Tamás be-

azért sok-

rancsol a

a vén Ta-

sem, a k-

venni a k-

hogy a k-

hallják B-

s Vancsi

volna ezt

— Hamar

sára.

Kat-

kódnak o-

a visszas-

szukból

csak sejt-

Buzás J-

szatért h-

cselédjén

Mert meg-

gazdát, a

két előke-

asztán bel-

hol a kék-

ezt a vé-

áll; csak

be a vá-

olt nem

azért a

kinek sz-

muszka t-

Mi-

Jámbor b-

megjédit,

sőbb sejt-

Ke-

szeszert-

de a mil-

rögtön b-

naszép

matkáján

minden a

nosza te

és Katal-

asszony.

másodszo-

De

és követ-

mellette

az eszük-

A budapesti értéktőzsde hivatalos árjegyzései jan. 28.

Befizetés	Értékpapírok		Befizetés	Értékpapírok		Befizetés	Értékpapírok			
	Utolsó árkelet	Utolsó árkelet		Utolsó árkelet	Utolsó árkelet					
	pénz	árú		pénz	árú		pénz	árú		
Államadósságok.			c) Gőzmalomok.			Magy. arany v. ezüst				
Magyar vasúti kölcson 120 frt	130.—	132.—	500	Concordia-malom	407.—	411.—	5%	117.75	118.50	
" " egyes drb	130.—	132.—	500	Első budapesti-malom	1040.—	1060.—	5 1/2%	102.50	103.25	
" " gőmöri áll. záogl. 5%	—	—	200	Erzsébet-malom	150.—	155.—	5	98.75	99.25	
" " 1869. kel. v. áll. kötv. 5	88.—	88.50	500	Hengermalom	475.—	485.—	5	—	—	
" " 1873. " ar. v. ez. 5	—	—	160	Luiza-malom	194.—	195.—	5 1/2%	—	—	
" " 1876. " ar.	94.—	95.—	200	Molnárak és sütők-malma	318.—	320.—	5	101.—	101.25	
" " nyereménykölcson 100 frt.	113.—	114.—	1000	Pannonia-malom	925.—	940.—	4	100.90	101.10	
" " 50 frt darab.	112.—	113.—	300	Viktoria-malom	350.—	360.—	6	94.20	94.60	
Tiszai és szegedi kölcson 4%	106.—	107.—	—	—	—	—	5 1/2%	102.—	102.50	
1871-ki magyar államkölcson 5	—	—	—	—	—	—	6	101.75	102.—	
1873-ki " " " " " "	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Magyar aranyár. adómentes 6	116.—	116.50	200	d) Közlekedési vállalatok.			Elsőségek.			
Papír-rente " " " "	82.90	83.30	200	Alföld-fiumei vasút 5%	—	—	200	A föld-fiumei vasút 5%	—	—
Földteherm. kötvény magyar 5%	92.—	94.—	200	Bátaszék-domb-zák. v. " "	—	—	200	Bátaszék-dombóvár zák. 5	—	—
" " 1867. zár. 5	96.—	98.—	200	Déli vasút " "	—	—	200	Dunagőzh.-társ. 5	—	—
" " temesi 5	96.—	98.—	200	Északkeleti vasút " "	—	—	300	—	—	—
" " 1867. zár. 5	96.—	98.—	200	Erdélyi vasút " "	—	—	100	—	—	—
" " horv. orsz. 5	—	—	200	Győr-sopron-ebenfurti vasút " "	—	—	200	—	—	—
" " erdélyi 5	94.—	96.—	200	Kassa-oderbergi vasút 4%	—	—	300	—	—	—
M. jelz. urb. váltás. kötvény 5	—	—	200	Magyar galicziai vasút 5%	—	—	200	—	—	—
Szólódészma váltáság kötvény 5	—	—	200	M. nyugati vasút " "	—	—	300	—	—	—
M. kir. kamatos pénztárjegy 5	94.50	95.50	200	Oszták állami vasút " "	—	—	1000	—	—	—
Oszt. államad. papírban 5	76.80	77.—	500	Pécs-barcsi vasút " "	—	—	200	—	—	—
" " ezüst kamat jan. jul. 5	77.30	77.60	100	Tiszavidéki vasút " "	243.—	246.—	200	—	—	—
" " apr. okt. 5	77.75	78.—	200	Oszták dunagőzhajózási társ. " "	—	—	200	—	—	—
Oszt. aranyj. 4 kamat 5	94.—	94.25	—	Budai hegyháza " "	115.—	118.—	200	—	—	—
Oszt. papíráradék adómentes 5	—	—	—	Pesti közúti vaspálya " "	448.50	450.—	200	—	—	—
" " államad. 1854. á. 250 frt	116.—	118.—	—	" " évezeti jegyek " "	—	—	—	—	—	—
Kisorsolás 1860-ból á. 500 frt	132.—	133.—	50	e) Takarékpénztárak.			Magánsorsjegyek			
" " 1860-ból á. 100 frt	131.—	133.—	100	Budapest III. kerületi " "	53.—	54.—	200	Oszták hitelintézet " "	171.—	172.—
" " 1864-ből á. 100 frt	172.50	173.50	300	Czegéi " "	—	—	200	Budavári sorsjegy " "	40.50	41.50
" " 1864-ből á. 50 frt	169.—	171.—	1000	Országos központi " "	530.—	532.—	200	Keglevich " "	16.50	17.50
Pestv. kölc. 1870-ből " " 6%	102.—	102.50	200	Pesti első hazai " "	4400.—	4450.—	200	Pálffy " "	38.—	39.—
" " 1871-ből " " " "	102.—	102.50	150	Pest-budai fővárosi " "	548.—	552.—	—	Pénzmenek.		
Budapesti kölc. 1880. " " " "	—	—	50	Pest külvárosi " "	—	—	100	Cs. kir. arany (vert) " "	5.59	5.61
Részvények.			f) Különböző vállalatok.			Váltók árfolyama (3 óra).				
a) Bankok.			Alagut " "			Német bankp. 100 n. b. m. " "				
200	Által. magyar muic. hitelb. " "	—	80	Általános waggon kölcsonzó tars. " "	115.—	117.—	4%	Amsterdam 100 holl. frtért " "	57.65	57.75
120	Angol-oszták bank " "	114.—	150	Franklin-társulat " "	140.—	142.—	3%	Brüsszel 100 frankért " "	—	—
100	Budap. bankegy. részv. társ. " "	106.—	400	Ganz- és társa-féle vasöntőde " "	630.—	650.—	3 1/2%	Páris 100 frankért " "	47.25	47.35
200	Franko-magyarbank " "	—	200	Gschwindt-féle szeszgyár " "	380.—	388.—	3 1/2%	Marseille 100 frankért " "	—	—
200	Horvát leszámítoló-bank " "	—	200	Gyapju-mosó és bizom. I. m. " "	—	—	3 1/2%	Svájci pénzp. 100 frankért " "	47.45	47.55
100	Budapesti iparbank " "	—	210	Kereskedő testületi épület " "	528.—	—	3 1/2%	Zürich 100 frankért " "	47.35	47.45
80	Kisbirtok. földhitelintézet " "	—	200	Könyvnyomda "Atheneum" " "	610.—	620.—	3 1/2%	London 10 font sterlingért " "	120.—	120.45
100	Központi ipartárs. hitelint. " "	—	500	Pesti " " " "	825.—	880.—	4%	Szentpétervár 100 rubelért " "	—	—
100	Magy. ált. földhitel-részv. társaság " "	—	200	Köszén és téglagy. (Drasche) " "	162.—	162.48	—	Milano 100 lire nuovo ital. " "	—	—
200	Magy. általános hitelbank " "	262.—	85	Pesti építő társaság " "	—	—	—	Magánsorsjegyek		
200	Magyar jelzálog hitelbank " "	—	—	Rimamurányi vasmű " "	132.—	133.—	—	Oszták hitelintézet " "	171.—	172.—
100	Magyar leszám. és pénzv. b. " "	103.—	100	Salgótarjáni köszénbánya " "	118.—	119.—	—	Budavári sorsjegy " "	40.50	41.50
100	Magyar országos bank részv. társ. " "	—	100	Schlick-féle vasöntőde " "	151.—	152.—	—	Keglevich " "	16.50	17.50
160	Oszták hitelintézet " "	332.—	200	Serfőződe első magyar " "	243.—	244.—	—	Pálffy " "	38.—	39.—
300	Oszták-magyar-bank " "	845.—	400	Sertéshizlalo " "	582.—	585.—	—	Pénzmenek.		
150	I. magyar iparbank " "	205.—	200	Sóskuti kőbánya " "	330.—	335.—	—	Cs. kir. arany (vert) " "	5.59	5.61
500	Pesti kereskedelmi-bank " "	693.—	200	Spodium- és csontliszt-gyár " "	315.—	320.—	—	(kór) " "	5.57	5.59
100	Sziszeki hitelbank " "	—	200	Szálloda-részvénytársaság " "	—	—	—	Oszt.-magyar 8 frtos arany " "	9.37	9.39
100	Unionbank " "	—	160	Tégla és mészegető ujlaki " "	120.—	122.—	—	20 frankos arany " "	9.37	9.39
b) Biztosító társulatok.			Záloglevelek.			Váltók árfolyama (3 óra).				
000	Első nagy arany biztosító-társaság " "	3800.—	3900.—	Magyar földhitelintézet 5 1/2%	102.—	102.50	2 1/2%	Német bankp. 100 n. b. m. " "	57.65	57.75
500	Magyar-francia bizto-sító-társaság " "	—	—	" " " " " " 5	100.50	101.—	2 1/2%	Amsterdam 100 holl. frtért " "	—	—
1300	Pannonia visszabiztosító-társaság " "	1225.—	1250.—	" " " " " " 4 1/2%	94.50	95.—	4%	Brüsszel 100 frankért " "	—	—
00	Unio visszabiztosító-intézet " "	—	—				Páris 100 frankért " "			

S ó s - borszesz

Bárvárt Károlytól

valódi minőségben, eredeti árakon kapható Debreczenben

CSANAK JÓZSEF kereskedésében

mint egyedüli főraktámban:

Ezen hatóságilag engedélyezett kitérő háziszser, mely a szegedi országos kiállításon érem éremmel a székesfehérvári kiállításon ezüst éremmel lett kitérítve, különösen jó gyógyhatást eszközöl: reuhma, csusz, szaggatás, fagyás, fej-, fog-, és fülfájdalmak a szeggyuladással, ezenkívül fogtisztító szerül is igen ajánlható, a menyinyben a fogak fényét elősegíti, a foghust erősíti s a szájból minden kellemetlen szagot eltávolít.

SOSBORSZESZ
Bárvárt Károly

Utánzások meggátálása végett alább látható czimlapomat mely minden egyes levegre ragasztva van, a budapesti keresk. kamaránál 100/1875 szám alatt mint védjegyet bekebeleztettem.

tisztelettel
BARVÁRT KÁROLY.
Budapest IV. ker. Nagymező-utca.

e védjegyet különös figyelembe vételre ajánlom (20) 17-?

köszvény-vászon

A németországi gyógyászati úggyársulatok által megvizsgált és kitünő alkalmazhatósága végett a magas es. k. magyarországi helytartóság által engedélyezett

köszvény, csúz, (idegrágatás, keresztcsontfájás,) orbanak, mindentelje kéz- és láböröcsök, különösen aranyer, dagadt tagok, ficamodások és oldalsónyalások ellen biztos eredménnyel mint bizton és gyorsan gyógyító szer használható. Csomagokban használati utasítással együtt 1 frt 5 kr, kétszeres hatású avult bajok ellen 2 frt 10 kr o. ó.

Dr. Buron
párisi általános seb-tapasza

mindenféle sebek, genyedések és daganatok ellen. Egy köcsög ára a használati módszerrel együtt 70 kr, kisebb köcsög 35 kr. Postán küldve 10 krral több. — Valódián Pesten egyedül csak **Török József** ur gyógyszerárában, király-utca 7. Debreczenben kapható dr. Rothschnek V. Emil gyógyszerárában.

Augenblicks-Druker

D. R. P. No. 14120. — K. K. Cfr. Privilegium No. 5161. dem wegen leiner in jeder Hinsicht demütherten Würdigung die fähigste Preisvertheilung des Patentirten Augenscheinapparats mittheilend beschreiben wurde, dieser einigste Patentirten Augenscheinapparats mittheilend beschreiben wurde. Derselbe liefert auf trockenem Wege ohne Feuchte in fast unbegrenzter Anzahl, gleichzeitige, tief-jämmer (auch hundert unversehrliche Kopie), welche auch einzeln im ganzen Reichthum der Farben-Schattierungen genossen werden können. Der „Augenblicks-Druker“ läßt alle beliebigen Copie-Apparate als: Druker, Auto, Photographen etc. weit hinter sich, er reicht die augen-Feuchte an Feuchtigkeitsluft, übertrifft solche aber an Schärfe der Bilder und durch die Feuchtigkeits- und die Feuchtigkeits- und Originalität etc. gratis und frei. Reichensberg i. Böhmen. **H. K. & Dammann**

Hirdetmény.

Az alföldi takarékpénztár Debreczenben

A IX-IK ÉVI

RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

1882. február hó 19-én délelőtt 10 órakor az iroda helyiségében tartandja, melyre a t. cz. részvényesek ezennel meghívattak.

Az évi jelentés az érdeklettek által az irodában bármikor megtekinthető.

Tárgyak.

1. Igazgatósági és a felügyelő bizottság jelentése.
2. Zárószámla és mérleg beforjesztése.
3. A nyereség mikénti felosztása.
4. Igazgató tanács választása.

Az igazgatóság.

Fogfájás

csupán a

FEYTONA

által távolítható el.

Debreczenben

Dr. Rothschnek V. Emil
cegléd-utcai gyógyszerárában.

hígyj, de nézd meg kinek.